

« Отъ петнадесетый-ть день па този седмий-ть мѣсецъ ие бѣде седмь дни Господъ 35 день празникъ на шатыры-ть. Въ първый-ть день да бѣде свято събраніе: никаквж 36 работж да не работите, Седмь дни да приносите жъртвж Господу; «въ осмый-ть день да имате свято събраніе, и да принесете жъртвж Господу: «то е събраніе тържественно; никаквж работж да не работите. »Тѣзи сѫ Господни празники, за които ще свидѣвате святы събранія, за да приносите жъртвж Господу, въсесъжени, и хлѣбо приношеніе, жъртвованіе и възліяніе всякой денъ споредъ опрѣдѣлено-то му, «Освѣти Господни-ть схѣбботы, и освѣти дарове-ть си, и освѣти всички-ть си обличанія, и освѣти всички-ть си самоволни приношенія, които давате 39 Господу. А въ петнадесетый-ть денъ на седмий-ть мѣсецъ, «како съберете произведенія-та на землѣ-тѣ, да празнувате празникъ Господень седмь дни: въ първый-тий день да бѣде почиwanіе, и въ осмий-тий день почиваніе.

40 И »въ първый-тий день да земете за се-бе си плодъ отъ хубавы дърва, финиковы вѣтви, и вѣтви отъ широколистни дърва, и рѣчни върбы; и »да си веселите прѣдъ 41 Господа Бога вашего седмь дни. И »да празнувате този празникъ за Господа седмь дни въ годинѣ-тѣ: то ще бѣде въично узаконеніе въ родове-ть ви; въ седмий-42 тъ мѣсецъ да го празнувате. »Въ шатыры да сѣдите седмь дни: всички-ть ту-земци Израиле да сѣдятъ въ шатыри;

43 »За да познаѣтъ родове-ть ви, че въ шатыри населихъ Израилевы-ть сынове, ка-то ги изведохъ изъ Египетскѣ-тѣ зе-44 мѣжъ. Азъ съмъ Господъ Богъ вашъ. И »ка-за Моисей Господни-ть празники на Израилевы-ть сынове.

ГЛАВА 24.

1 И говори Господъ Моисею и рече:

2 »Заповѣдай на Израилевы-ть сынове да ти доносить първото чисто масло, за освѣщеніе, за да горятъ свѣтила-та вся-3 кога. Отъ въль завѣсѣ-тѣ на свидѣтельство-то, въ скинїе-тѣ на събраніе-то, да ги нареджа Ааронъ да горятъ отъ вечеръ до заранъ прѣдъ Господа вынѣгы: това ще бѣде въично узаконеніе въ родове-ть

^и Исх. 23; 16. Числ. 29; 12.
Втор. 16; 13. Ездр. 3; 4.
Неем. 8; 14. Зах. 14; 16.
Іона. 7; 2.

^и Числ. 29; 35. Неем. 8; 18.
Іона. 7; 37.

^и Втор. 16; 8. 2 Ільт. 7; 9.
Неем. 8; 18. Іона. 1; 14.
2; 15.

^и Ст. 2; 4.

^и Числ. 29; 39.

^и Исх. 23; 16. Втор. 16; 13.

^и Неем. 8; 15.

^и Втор. 16; 14, 15.
ж Числ. 29; 12. Неем. 8; 18.
іж Неем. 8; 14, 15, 16.
^и Втор. 31; 13. Псал. 78; 5, 6.
б Ст. 2.

—
^и Исх. 27; 20, 21.
б Исх. 31; 8. 39; 37.

^и Исх. 25; 30.
^и 3 Іарт. 7; 48. 2 Ільт. 4; 19.
13; 11. Епр. 9; 2.

^и Числ. 4; 7. 1 Ільт. 9; 32.

4 ви. На »чистый-тий свѣтилиникъ да приготвува свѣтила-та прѣдъ Господа вынѣгы.

5 И да земешъ чисто брашно, и да опечешъ отъ него »дванадесетъ пити: двѣ десеты части на ефж-тѣ да бѣде всяка шита. И да ги наредишъ на два реда, по шесть на всякой редь, »върхъ чистаж-тѣ 7 тръпезж прѣдъ Господа. И на всякой редь да туриши чистъ ливанъ, и то ще бѣде на хлѣбъ-ти за моментъ, въ приношеніе Господу. »Въ всякой ежбботенъ день да нареджа това вынѣгы прѣдъ Господа, отъ Израилевы-ть сынове: това е 9 въчень завѣтъ. И »тѣ ще бѣдятъ за Аарона и за сынове-ть му; и »да ги ядатъ на свято място: защото сѫ прѣсвяты нему отъ Господни-ть приношенія; това е въчно узаконеніе.

10 И сънъ-ти на единъ Израилянъ, когото имаше отъ Египтянинъ мѣжъ, излѣзе между Израилевы-ть сынове; и карахъ ся въ станъ-ти сънъ-ти на Израилянъ-тѣ-тѣ и единъ Израилянинъ человѣкъ.

11 И »сънъ-ти на Израилянъ-тѣ-тѣ женихъ похули име-то Господне и проклѣ: »и при-ведохъ го при Моисея; (а име-то на май-кѫму бѣше Саломеа, дъщеря на Даврія, отъ Даново-то племе;) И »турихъ го подъ стражъ, »додъ имъ ся обяви воля-та Господня. И говори Господъ Моисею и рече: 14 че: Изведи вънъ изъ станъ-ти оногозъ който проклѣ; и »всички-ть които сѫ го чули, да туриятъ раждѣ-ть си на главж-тѣ му, и неко го убие съ камене всичко-то събраніе. И говори на Израилевы-ть сынове и речи: Който прокълне Бога свое-го, »ще ионесе грѣхъ-ть си; И »който похули име-то Господне, непрѣмѣни да ся умрѣти: съ камене да го убие всичко-то събраніе; и ако е чужденецъ, или туземецъ, когото похули име-то Господне, да ся умрѣти.

17 И »който убие иѣкого человѣка, непрѣмѣни да ся умрѣти. И »който убие скотъ, да отдае животно за животно. И ако иѣкото направи поврѣжденіе на ближній-ти си, »както е направиль, така да ся направи и нему: Стропеніе за стропеніе, око за око, зѣбъ за зѣбъ; както направи поврѣжденіе на человѣка, така да ся направи и нему. И »който убие скотъ, да го плати; а укойто убие человѣка, да ся умрѣти и той. Единъ сѫдъ ще и-

^и 2 Іарт. 2; 4.
^и 1 Іарт. 21; 6. Мат. 12; 4.
Марк. 2; 26. Лук. 6; 4.
іж Іас. 29; 33. Гл. 8; 31.
21; 22.
^и Ст. 16.
^и Іов. 1; 5, 11, 22, 2; 5, 9,
10. Исп. 8; 21.
^и Іас. 18; 22, 26.
^и Числ. 15; 34.
^и Іас. 18; 15, 16. Числ. 27;
5, 36; 5, 6.
^и Втор. 13; 9. 17; 7.

^и Гл. 5; 1. 20; 17. Числ. 9; 13.
о 3 Іарт. 21; 10, 13. Псал.
74; 10, 18. Мат. 12; 31.
Марк. 3; 28. Іак. 2; 7.
^и Іас. 21; 12. Числ. 35; 31.
Втор. 19; 11, 12.
р Ст. 21.
^и Іас. 21; 24. Втор. 19; 21.
Мат. 5; 38; 7; 2.
^и Ст. 18. Іас. 21; 33.
у Ст. 17.
^и Іас. 12; 49. Гл. 19; 34.
Числ. 15; 16.